

REFORMÁTUS

Gyülekezeti tájékoztató

Újság

2010. április

XVII. évf. 4. szám

Csüggedés vagy öröm

„És amikor asztalhoz telepedett velük, vette a kenyeret, megáldotta, megtörte és nekik adta. Erre megnyílt a szemük, és felismerték...” Lukács 24, 30-31

A feltámadott Jézussal való találkozás az az esemény, amely meghatározó a keresztyén életben. Az evangéliumok több ilyen találkozásról számolnak be. Lukács külön tesz tanúbizonyságot egy eseményről, mely két olyan emberrel történt, akik nem tartoztak a szűkebb értelemben vett tanítványi körhöz, akik nem voltak tagjai a tizenkettőnek. Ők a „többiekhez” (9. vers) tartoztak. Nagypénteki események után hazafelé tartanak, Emmausba, amely körülbelül 6 kilométeres távolságban volt Jeruzsálemtől. Nem is a távolság itt a fontos, hanem az a tény, hogy ennek a két embernek a számára a kereszthalálak véget ért a reménység. Mint egy vesztes csatának szemlélői, részben résztvevői, lehajtott fejjel, szomorú szívvel mennek hazafelé. Jeruzsálemben harmadnapra megtörténik a csoda, ez a két ember pedig elfelé tart onnan. A feltámadott Jézus melléjük szegődik, és akkor sem ismerik fel őt. Beszélgetni kezdenek és még mindig nem ismerik fel. Együtt haladnak az úton Emmaus felé és hiába van mellettük, hiába szól hozzájuk, csak nem ismerik fel.

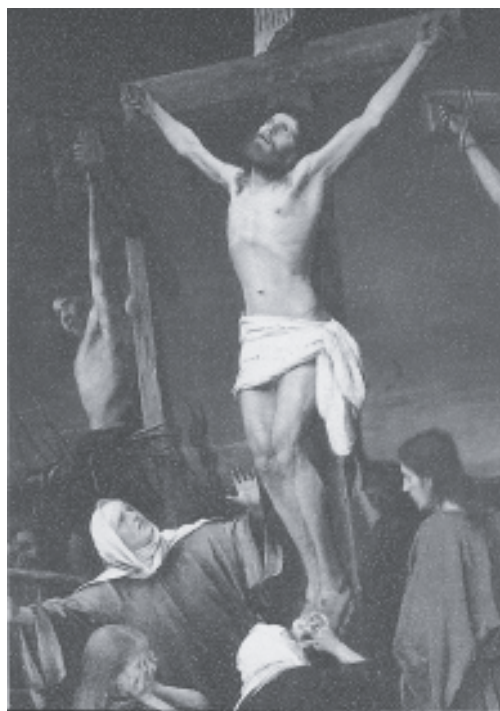
Az ember hajlamos arra hogy ne vegye észre a csodákat. Sokszor vagyunk mi is így az életben, hogy hozzánk lép az Isten, mellénk szegődik, beszél is hozzánk, és nem ismerjük fel. Gondolataink, érzéseink, elképzeléseink, elvárásaink, csalódásaink és még sok sok hasonló tényező mintha elfedné a látásunkat. És közben szép lassan távolodik az ember a „Jeruzsálemtől”, a kereszttől, a nyitott sírtól.

Egy fontos tényező ott van ebben a történetben. Amikor elérkeznek a faluhoz, ez a két tanítvány unszolja a még fel nem ismert Jézust, hogy maradjon velük. Nem tudták ki ő, de jól érezték magukat vele. Hevült a szívük. Még a fel nem ismert kegyelem és isteni jelenlét is jó az ember számára. Sokat hallani manapság arról, hogy az egyházaknak mint, társadalmi tényezőknél, a szerepe csökken. Egyre kevesebben vesznek részt gyülekezeti alkalmakon, hogy az egyház látható erőfeszítése a helyzet javítására sok esetben eredménytelen. Ez mind igaz. De az is igaz, hogy a jelenlegi ember mennyire érzi annak a szükségét, hogy az isteni gondviselés mellette legyen. Sokan akarnak ma olyan helyzetben lenni, mint az emmausi tanítványok voltak az úton együtt haladva Jézussal. Hogy az ember határozza meg, milyen irányba tart, az Isten annyiban kell, hogy az emberrel együtt haladjon és hevítse az ember szívét.

Csak hogy a Feltámadott többet akar. A kenyér megtörése a keresztre utal, és a tanítványok ekkor ismerik fel Jézust a vendégben. A Golgota pedig az Isten emberért való áldozatát hirdeti. Meghalt értünk az Isten maga, hogy nekünk életet szerezzen. Ebben lehet meglátni az isteni szeretet nagyságát.

Képletesen szólva azt is mondhatjuk, hogy a két tanítvány számára az út nem csak Emmausba vezetett, hanem a Golgotához is egyben. Hittel ezt kell nekünk is megértenünk: Isten bennünket nem csak kíséret a magunk útján, hanem vezet. A kereszthez, mely a mi megváltásunknak is eszköze. Az élő Feltámadott által jelenti ki önmagát, csak nekünk legyen nyitott a szívünk, hogy ezt befogadjuk.

A feltámadott Krisztussal való személyes találkozás lehetőségét kínálja fel nekünk az Úr, ezen a húsvéton is. Mellénk szegődik, és kijelenti Önmagát nekünk. Ne elfelé tartsunk

Munkácsy Mihály - Golgota, részlet

„Jeruzsálemből”, hanem éppen ellenkezőleg. E felismerés után a tanítványok már már rohantak vissza, hogy elmondhassák azt, amit láttak, és hallottak. Csüggedés helyett az öröm költözött a szívükbe. Ez a húsvét csodája.

Mi marad meg a húsvét után a szívekben? Ha az öröm, akkor jól ünnepeltünk. Adja meg a mi Urunk, hogy ez megtörténjék mindannyiunk életében.

Géresi Róbert

**A FELTÁMADÁS HITÉBEN MEGÉLT HÚSVÉTI ÜNNEPEKET KÍVÁN
MINDEN KEDVES OLVASÓNAK A SZERKESZTŐSÉG**

Nemcsak kenyérről él az ember

Olvasandó: Jeremiás próféta könyve 42. része

A második verset olvasva talán eszünkbe jut a 40. rész magyarázatának utolsó bekezdése, ahol felhívtam a figyelmet arra, hogy a veszély árnyékában „Sem Jeremiáshoz, sem az ÚR elé nem járul útmutatásért senki“. Most, (öt év elteltével!) kérik erre Jeremiást. Mielőtt azonban elhamarkodottan pálcát törnének az akkor élt embertársaink felett, nézzünk a Biblia reánk jobban vonatkozó Újszövetség-i tükrébe. Ott mit találunk az Úrral való kapcsolattartásról? A Jézus Krisztus által tanított imádság (Mi Atyánk) tartalma a napi egy imádság minimumától a Luk. ev. 18:1-8 többszöri Istenhez forduláson át egészen a Pál apostol által javasolt „szüntelen imádkozatok” (1 Thessz. lev. 5: 17) maximumáig terjed. Hol állunk ezen a skálán? Sok, kevés? Az Ószövetség a heti egy (de napkelte-től napnyugtáig tartó) kapcsolatot írja elő minimumként, amit bővítenek a több napos vallási ünnepek, az évi egyszeri templomba való zarándoklat és áldozat bemutatási alkalmak. Nem kevés időt igényelt ez sem. Ha viszont a szüntelenül értünk munkálkodó Atya törődéséhez mérjük a viszonzást, bizony szégyenkezniünk kell. S valljuk meg, amíg nincs igazán nagy baj az életünkben, akár évek is eltelhetnek zörgetés, imádság, kapcsolat nélkül. Jóhánán már akkor megkérdezhetette volna Jeremiás közbenjárásával az Urat, amikor Gedalját figyelmeztette. De csak most teszi. Most sem biztos, hogy ő a kezdeményező, hiszen vezértársa és a nép apraja-nagyja is említve van. De Jeremiás nem utasítja vissza a kérés teljesítését. Nem kéri azt a fogadalmat sem, amely azonban elhangzik a felkérők részéről.

Az ÚR válaszára tíz napig kell várniuk.

Nem lehetett könnyű ez a várakozás. Különösen, ha félve, s nem imádkozva, Istennel kapcsolatot tartva vártak. Tovább olvasva vissza következtethetünk, hogy emberi megoldásokat látogatva keresik azt, mit fog tenni Nebukadneccar? Mit kellene tenniük

nekik, hogy megmentsék életüket? Olyan kérdések ezek, amelyek a feszültséget növelik csak, megoldást nem találhatnak rájuk. A rettevésben elfelejtik, hogy nem gyilkoltak, hogy ártatlanságuk cáfolata a menekülés, hogy Egyiptom nem a legbiztosabb menedék lehet a nagyobb katonai erővel rendelkező Babilonnal szemben... Ismét felmerül az imádság, az Úrral való kapcsolat fontossága. Csak most nem azt hangsúlyoznám mennyiszor kell, vagy lehet imádkozni, hanem azt, hogy kinek van nagyobb szüksége rá?! Mert némelyek azt gondolják, hogy Istennek. Pedig –úgy tapasztalom- a valóság nem ez. Mi bizonytalanodunk el, mi rettegnünk meg, nekünk kell a segítség. Még akkor is, amikor nincs –látszólag- semmi bajunk. Pedig talán halálos veszedelem vár egy gondtalanul eltöltött nap végén... Ezzel szemben, ha „az ÚR az én pásztorom”, ha „Benne bízok eleitől fogva”, ahogyan Dávid és Mózes imája tanít, már e két gondolat is nyugtatja zaklatott szívemet. Azzal pedig, hogy reggel a Vele való társalkodással kezdem napomat, este Neki mondom köszönetet mindenért, lelkem ereje növekszik, a megpróbáltatásokat könnyebben hordozom, életem folyását jobban értem... Ahogyan az élethez a testnek levegőre, a teremtett embernek úgy van szüksége a Teremtővel való kapcsolatra. Szokás is mondani, hogy az imádság a lélek lélegzet vétele. Mert ha a lelkünk nem lélegzik, akkor sok jó testünkkel sem történhet...

Tíz nap elteltével Jeremiás megkapja az ÚR válaszát. Egybegyűlnek mind, hogy meghallgassák a feleletet kérdésükre.

A válasz első része kegyelmet és megtartatást ígér mindnyájuknak, ha maradnak ott, ahol az ÚR eddig is megkímélte életüket. Ha azonban az a szándékuk, hogy elhagyják az országot, és Egyiptom földjén keresnek menedéket, akkor az ÚR haragja utoléri őket, s az lesz a büntetésük, amitől Jeruzsálem ostroma idején megkímélte őket. Az ÚR válaszából Jeremiás is megtudja,

hogy bizony Isten előtt nincs titok, s bár tíz nappal azelőtt még esküdöztek, hogy megfogadják Isten tanácsát, a várakozás ideje alatt nélküle döntöttek, s maradni nem akarnak. Talán azért vártak a válasza, mert abban bíztak, hogy oda küldi majd a válasz is őket, ahová maguktól is mennének. Most tehát csak úgy idulhatnak Egyiptom felé, hogy megszegik az Úrnak tett fogadalmukat. S ennek az esküszegésnek helyrehozhatatlan következményei lesznek. Persze, még meg lehet állni, vissza lehet fordulni. Még vissza lehetne emlékezni a Jeruzsálemben történt rabszolga felszabadítás és annak visszavonása következményeire (35. rész), s az ott esküt szegők büntetésére. Az ÚR szeretné őket ettől megóvni. Erre utal, hogy hosszan és ismételt hangsúlyozza üzenete az Egyiptomban rájuk váró pusztulást. De dönteni nekik kell!

Ima: Mindenható Felség, mennyei Atyám a Jézus Krisztus által! Öröm és hála járja át lelkemet, mert Hozzád szólhatok, s Te meghallod gyarló teremtményed szavát. Köszönöm Krisztusban velem közölt megtartó kegyelmedet, s hogy őrzöd Benned bízó életemet másokéval egyetemben. Taníts Igéddelel és Szentlelkeddel, hogy a veled való közösség, imádság legfontosabb része lehessen életemnek, s naponta találjak rá időt. De azt se feledjem, hogy szavadat elfogadni nem csak akkor kell, ha kedvemre való, hanem mindenkor, mert örök életre, országodba vezetőm az Krisztus Jézus által. Add, hogy amikor választásra adsz lehetőséget, ama jobbik részt válasszam, s Neked tett fogadalmaimat megtartsam. Add, hogy engedelmisségem példaképe Fiaid legyen, akinek élete sem volt drága, hanem akaratom szerint váltságul adta azt értünk, bűnösökért. Áldj meg munkás szeretettel, engedelmes szívvel, neked tetsző szent léttel elhívott népeddel egyetemben! Krisztusért kérlek, hallgass meg! Ámen. -

id. f.-

Reményik Sándor:

Pilátus

János evang. XIX. 22

A pörnek vége. Elvégeztetett...
Véres a kereszt tövében a fű.
A helytartóban forr a néma düh
S egy gondolat tépi a másikat.
"Rongy csőcselék, én unlak titeket,
Unom a vágyatok, a hitetek,
A papjaitok ragyogó ruháját,
A mellükverő messiásokat,
A nap hevét ez átkos ég alatt,
A zagyva szókat, buja színeket,
És magamat és uramat, a császárt,
Ki bíróvá tett *ilyen* nép felett.
"Feszítsd meg!" üvöltötték a fülemben.
Amíg unottan odalöktem nekik.
Szegény bolond! Pedig csak álmódott,
Csak álmódott egy létráról az égig.
Csak álmódott, de ezeknél tán szebben.
Már szürkül fenn a Koponyák hegye -
Vajjon álmódik-e még a kereszten?
Valamit szólt nekem az igazságról,
Azután némán vérzett, ragyogott.
Gúnyval kérdém: az igazság micsoda?
Felelé: "én vagyok".
Eh, hát kicsoda nekem ez az ember?!

A csőcselék morajlott mint a tenger,
Én untam, untam amazokat, ezt is.
Egy messiással több vagy kevesebb,
Pilátus lelke nem lesz nehezebb
És könnyebb tán ez istenverte föld,
Untam a dolgot. Odalöktem. Vége.
"De jaj! vajjon kire szállott a vére?!"
Az alkony megy, az est, az éj leszáll,
De a helytartó nyugtot nem talál.
"Feszítsd meg!" üvöltötték a fülemben
És nekem nem volt elég fegyverem,
Nem volt elég lándzsásom odakünn,
Vagy - vagy üres volt talán a szívem?
Eh mit bánom én, a bölcs szív üres,
Bús madarak, el a szívről, hess!
"Feszítsd meg!" üvöltötték a fülemben.
Mi közöm hozzá? feszítétek hát,
Te véres kezű, szennyes csőcselék,
Feszítsd, feszítsd meg hát a Messiást!
Él-e, meghal-e, egy marad az átok,
Isten se váltja meg ezt a világot.
Mi közöm hozzá? Feszítétek hát!
Vigyétek! - Vitték. A kereszten holt.
Ki tudja, talán mégis király volt!"

Csend most. De hallga! most az éj
kopog,
Pilátus pitvarában a papok.
"Uram, mi véled egyet így nem értünk,
Ahogyan írtad, botránkozás nekünk,
Rexnek, Uram, csak ő mondta magát,
Nem készítetted jól a Golgothát!"
Ni, milyen furcsa rőt láng a szemén!
Ím kővé vált a nádszál: oly kemény.
(Odafenn csendbe hallgat a kereszt.)
Pilátus nő, ahogy beszélni kezd:
"A Messiástok megmenteni késtem,
De négy betűt a keresztségbe véstem,
E négy betű az én becsületedem,
Hajótöröttségem utolsó roncsa,
Hitetlen hitem, büszke makacsságom,
Egy akarat az akaratlanságon.
E négy betű az én becsületedem.
Hadesre! ez a négy betű marad!
Ha alá kéne temetnem e várost,
Rómát, az Imperatort, magamat:
E négy betű az én becsületedem!!
Papok, zsidók, hozzátok szólok nyíltan,
Halljátok: amit megírtam, megírtam."
Benn csönd, de künn az éj zsolrtárba
kezd
S áll a zsolttáros éjben a kereszt.

Támogassa gyülekezetét adója 2%-al

A Lónyay Gábor Polgári Társulás megköszöni minden kedves adakozónak a 2009-ben átutalt adószámlalékot. Istennek legyen hála egyre többen ismerik fel, hogy az adó 2 %-nak átutalásával valódi támogatást nyújthatnak saját gyülekezetüknek a Lónyay Gábor Társuláson keresztül, vagy a Református Tanulmányi Központ nyári gyerektáborát segíthetik.

Az elmúlt éven a következő gyülekezetek részesültek támogatásban a Lónyay Gábor Társuláson keresztül: 1. Iske, 2. Kistráska, 3. Bés, 4. Ipolyság, 5. Nagyida, 6. Saca, 7. Párkány, 8. Bátorkeszi, 9. Bajánháza, 10. A Vajáni Református Egyházi Alapiskola, 11. A Református Tanulmányi Központ nyári Honismereti és Angol Nyelvtáborán 3 kárpátaljai és 3 erdélyi fiatal vett részt a Lónyay Gábor Társulás támogatásával.

Mindazoknak akik adójuk 2%-át céljaink támogatására kívánják fordítani megadjuk adatainkat: **Név:** Zaujmové združenie Gábora Lónyayho

Székhely: 076 74 Draňov 216

Jogi forma: Občianské združenie

IČO: 31256732

További tájékoztatást a 056 6282560-as, vagy a 0908 035 094-es telefonszámon adunk. Kérésre postán, vagy E-mail-en elküldjük az adatainkkal kitöltött formanyomtatványt is.

Csoma László

BIBLIAOLVASÓ

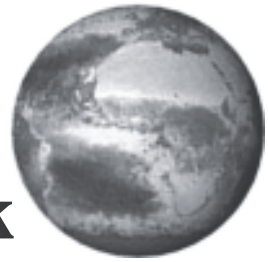
u e z é r f a n a l

1.	Sz.	3Móz 9	Lk 5, 1-11
2.	V.	3Móz 10, 1-7	Lk 5,12-16
3.	H.	3Móz 10, 8-20	Lk 5,17-26
4.	K.	3Móz 11, 1-28	Lk 5,27-32
5.	Sz.	3Móz 11,29-47	Lk 5,33-39
6.	Cs.	3Móz 12	Lk 6, 1-5
7.	P.	3Móz 13, 1-23	Lk 6, 6-11
8.	Sz.	3Móz 13,24-46	Lk 6,12-19
9.	V.	3Móz 13,47-59	Lk 6,20-26
10.	H.	3Móz 14, 1-20	Lk 6,27-36
11.	K.	3Móz 14,21-32	Lk 6,37-42
12.	Sz.	3Móz 14,33-57	Lk 6,43-49
13.	Cs.	3Móz 15, 1-15	Lk 7, 1-10
14.	P.	3Móz 15,16-33	Lk 7,11-17
15.	Sz.	3Móz 16, 1-19	Lk 7,18-23
16.	V.	3Móz 16,20-34	Lk 7,24-35
17.	H.	3Móz 17, 1-9	Lk 7,36-43
18.	K.	3Móz 17,10-16	Lk 7,44-50
19.	Sz.	3Móz 18	Lk 8, 1-8
20.	Cs.	3Móz 19, 1-20	Lk 8, 9-15
21.	P.	3Móz 19,21-37	Lk 8,16-21
22.	Sz.	3Móz 20	Lk 8,22-25
23.	V.	3Móz 21	Lk 8,26-33
24.	H.	3Móz 22, 1-16	Lk 8,34-39
25.	K.	3Móz 22,17-33	Lk 8,40-48
26.	Sz.	3Móz 23, 1-22	Lk 8,49-56
27.	Cs.	3Móz 23,23-44	Lk 9, 1-6
28.	P.	3Móz 24	Lk 9, 7-11
29.	Sz.	3Móz 25, 1-22	Lk 9,12-17
30.	V.	3Móz 25,23-34	Lk 9,18-22
31.	H.	3Móz 25,35-55	Lk 9,23-27

M
Á
J
U
S

VILÁGOLDAL

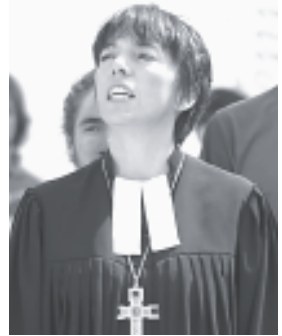
Hitről hívőknek

Váratlanul lemondott Käßmann püspöknő, az EKD elnöke

Sokakat megrázott, másokat meglepett Margot Käßmann evangélikus püspöknő, a Német Protestáns Egyházak (=EKD) elnökének lemondása. Mi indította erre a váratlan lépésre?

Mindössze négy hónapot töltött az EKD élén a püspöknő, aki szerdán bejelentette lemondását nem csak az EKD elnöki tisztéről, hanem hannoveri tartományi püspöki tisztéről is. Az 51 éves püspöknő így vonta le annak az államügyészi közlésnek a következtetését, mely tudomására hozta: megállapítást nyert, hogy ittasan vezette szolgálati autóját. A megelőző hét szombatjának az estéjén ugyanis egy közlekedésrendészeti ellenőrzés során a püspöknő vérében 1,54 % szálalék alkoholt találtak. A püspöknő erről úgy nyilatkozott, hogy súlyos hibát követett el, amit mélységesen sajnál. Ennek alapján úgy vélte, hogy mind hivatala, mind személyes tekintélye komoly csorbát szenvedett. Tíz éven át szenvedélyesen töltötte be püspöki hivatalát Hannoverben. A történetek után lelkésznek marad egy gyülekezetben, ami a hannoveri tartományi egyházhoz tartozik. Sajnálatát fejezte ki amiatt, hogy sokaknak csalódást okoz azzal, hogy kérésük ellenére sem marad hivatalában. Az EKD egész elnöksége egyöntetűen mellette állt. A lemondás következtében átmenetileg Nikolaus Schneider prézes, a nálunk is ismert rajnai egyházi vezető viszi tovább az EKD-ban az elnöki feladatokat, míg az új választásra, novemberben sor kerülhet. Schneider elnökhelyettes, valamint Katrin Göring-Eckhardt, a Szövetségi Parlament elnökhelyettese sajnálatuknak adtak hangot közös nyilatkozatukban. Margot Käßmann „világos irányvonala, teológiai egyértelműsége, szociálpolitikai és társadalompolitikai álláspontja hiányozni fog az EKD-ból” – tették hozzá közös nyilatkozatukban. Käßmann lemondása nagy vesztesége a német protestantizmusnak. A püspöknőt az elmúlt év októberében választották meg az EKD elnökévé, a 25 millió német protestánst reprezentáló szervezet élére. Nem sokkal ezután ebben a minőségében már eljött hazánkba, amikor a német újraegyesülés ünnepe alkalmából végzett szolgálatot a Deák-téri evangélikus templomban. – Margot Käßmann 1999-ben választották meg a hannoveri tartományi egyház vezetőjévé, aki így közel 3 millió egyháztag lelki elöljárója lett. (epd-de – 2010-02-24 – dr. békefy – www.reformatus.hu)

Amerikában is ünnepelték a magyar “Szabadság Napját”

“Hagyományosan március 15-én, bármelyik napra essen is, Perth Amboy város (New Jersey állam) magyar református, római és görög katolikus egyházai közösen ünnepelnek.

Ebben az évben 43. alkalommal került sor a nevezetes eseményre. A Városháza előtti téren felvonják a magyar zászlót és a polgármester ezt a napot a magyar Szabadság Napjának hirdeti ki a városban. Ebben az esztendőben Polgár Viktor New York-i főkonzul mondta az ünnepi beszédet, a mostoha időjárás ellenére is szép számban összegyűlt közösség előtt. Az egyházak lelkészei imádságban adtak hálát a hősökért és kérték Urunk áldását magyar népünk életére itt és a Kárpát-medencében egyaránt. A szabadtéri megemlékezés után a vendéglátó református gyülekezet bőséges reggelivel kedveskedett a résztvevőknek.”

Kocsis Attila lelkész, esperes

A diakónia atyja, Bodelschwingh 100 éve hunyt el

Bethel, a világ egyik legnagyobb diakóniai intézményvárosa, valamint Friedrich von Bodelschwingh neve elválaszthatatlan egymástól. Április elejétől ünnepségek során emlékeznek rá.

Bodelschwingh fogyatékos intézetének mai modern utódjában, Bielefeld-Bethelben április 2-án ünnepi istentisztelet tartanak. A Sion-templomban megrendezett istentisztelet után Alfred Buß veszfáliai prézes emlékkoszorút helyez el a diakónia atyja sírjánál – adja tudtul a Bodelschwingh Alapítvány sajtóközleménye. Április 11-én Bodelschwingh munkássága és hatása áll majd a rádiós istentisztelet középpontjában, amit a Sion-templomból a Deutschlandfunk és a Deutsche Welle közvetít. Az ünnepi emlékezés széles tömegekben történő tudatosítása céljából Bielefeldben, Dortmundban, Berlinben és Hannoverben a villamosok hatalmas Bodelschwingh portréval az oldalukon közlekednek. Az év során Németország több helyén rendeznek olyan kiállítást, amelynek anyagát fogyatékos művészek alkotásaiból állítanak össze, kiváltképpen olyan műveket, melyek a diakónia megalapítójának alakját, életét elevenítik fel. Bodelschwingh 38 éves volt, amikor létrehozta, majd 1872-től kiépítette Európa legnagyobb gondozóintézetét epileptikus betegek részére. Ma a nevét viselő intézmények hat szövetségi tartományban működnek, 15 000 munkatárssal. Az intézményhálózatban a múlt évben 100 000 fogyatékos embert gondoztak, foglalkoztattak és iskoláztak. (ekd.de – 2010-03-18 – dr. békefy – www.reformatus.hu)

GYÜLEKEZETEINK életéből

Vendégségben Gömörben

Presbiteri konferencia, Hanva

Messziről indul ez a történet. Ha van türelme a kedves Olvasónak, megtapasztalhatja Isten vezetését a „véletlenek”-ben. Az ózdi városi vegyeskar tagjaként én is részt vettem azon a nemzetközi körustalálkozón, amelyet „véletlenül” Rozsnyón rendeztek meg, valamikor 2009 őszén. Ilyenkor az a szokás, hogy a rendezők közül kijelölnek minden kórus mellé egy „idegenvezetőt”, aki megmutatja az öltözőt, megbeszéli a kórus igényeit (zongorakíséret, stb). Az ózdi kórus mellé beosztott segítő „véletlenül” a rozsnyói református alapiskola igazgatója volt. (nagyon tartalmas honlapjukat csak ajánlani tudom minden olvasónak: refiskola.blogspot.com)

Tóth Sándor igazgató úrral gyülekezeti témákra váltottunk a kórushangversenyt követő megvendéglésen. Elmondtam neki, hogy fogalmam sincs, hogyan kezdjek hozzá ahhoz a munkához, amelyre lelkem mélyén hiszem, hogy Isten, meg a Presbiteri Szövetség elnöksége is ösztönzött: kapcsolatba lépni az észak-borsodi területtel szomszédos szlovákiai egyházmegye presbiterivel. „Véletlenül” a kórushangversenyen tartózkodott Porubán Ferenc főgondnok-helyettes, akit Tóth Sándor mindjárt megkeresett. Ezzel új lendületet vett a presbiteriumokról szóló beszélgetés. Mielőtt nagyon belelendültünk volna, kiderült, hogy Porubán Ferenc szolgálati területe - meg Rozsnyó és környéke - nem az észak-borsodi területtel határos gömöri, hanem az abaúji területtel határos abaújtornai egyházmegye, így hát maradt egy jó beszélgetés, de akiket igazán kerestem, nem sikerült megtalálni. A tavaly őszi elnökségi ülésen beszámoltam a tyúklépésről, amit a határon túli kapcsolatok kiépítésében eddig sikerült tennem.

A beszélgetés során Tóth Sándor és Porubán Ferenc azt tanácsolták, hogy a hanvai esperest keressem, mert ő illetékes a gömöri egyházmegyében a presbiteri konferenciák ügyében. Vonakod-

tam keresgéltni, kopogtatni esperesi ajtókon, aztán Isten meglegelte a teszetszaságomat és amikor „véletlenül” a reformatus.hu oldalon böngésztem, elémrakott egy akkora zászlós báránnyt, hogy majd' kiverte a szememet. Mellette egy cím: Presbiteri konferencia Hanván. Hát így jutottunk el Hanvára négy autónyi presbiterrel, így találkoztunk Nagy Ákos Róbert gömöri esperes úrral, Fekete Vince főgondnok úrral, Bán Zoltán egyházmegyei gondnok úrral, és a jó 150 főnyi hallgatósággal.

A konferencián négy előadást hallgattunk meg, és mindegyiknél úgy éreztem, ha nem kellene felállni a székből, hogy kinyújtózzam egy kicsit, még órákig

gyakran megfeledekzünk, hogy a gondviselés, a felvigyázás a saját személyünkkel kezdődik.

A második előadás Dr. Dienes Dénes sárospataki teológiai professzor szolgálata volt, a középkori egyház anyagi helyzetéről, adakozási szokásairól. „Már megint a pénzügyek!” - sóhajtottunk fel gondolatban talán többen is. Aztán meglepően érdekes előadást hallhattunk arról, milyen előzmények után és hogyan alakult ki a jelenlegi adakozási rendszer.

Dr. Kádár Zsolt, az egervölgyi egyházkerület esperese előadásában a krízisről, a válságról szolt, hogy a gazdasági mellett sokkal rombolóbb az erkölcsi, a morális válság. Ennek oka az Istentől

A vendégek

hallgattam volna őket.

Nagy Ákos Róbert esperes úr köszöntője után a hanvai református gyülekezet énekkara szolgált, majd Fazekas László püspök úr igeszolgálatát hallgattuk meg, (aki épp a konferencia utáni napon „ünnepelte” püspöki beiktatásának első évfordulóját - erről persze ott szó sem esett, csak én említettem meg).

Az Ap.Csel 20:28. alapján püspök úr örömét fejezte ki, hogy részt vehet a konferencián. Személy szerint nem éreztem, hogy ez udvarias szöveg csupán, hiszen Komáromból jöttek Fekete Vince főgondnok úrral, és az Hanvához képest nem a szomszédban van. „Viseljétek gondot magatokra és az egész nyájra”. Az igei tanítás e két témát hangsúlyozta, különösen az első felét, amiről olyan

való elfordulás - és ebből már kitalálható a megoldás. Történelmi korok kríziseit vázolta fel: a római elnyomást Izraelben, a török hódoltságot és Trianont. Mindegyik válságból az evangélium, az Istenhez fordulás volt a kiút. Az egyház mai legsúlyosabb válsága az, ha nem tudja, hogy mi a küldetése. A válasz egy régi, klasszikus meghatározásban van: *Az egyház nem ebből a világból való, de ebben a világban van, és ezért a világért van.* „Mérjük reformátorainkra tekintve olyan bátorsággal kiállni, hogy elmondjuk érthető nyelven és hiteles étellel, mit jelent az Isten ebben az állandóan mozgó világban, hogy mozdíthatatlan az Ő hűségét illetően. És elmondjuk ezekkel a rendkívüli feszültségekkel terhelt és állandóan nagy-nagy gondokat produkáló világban,

hogy Jézus Krisztus tegnap, ma, és mindörökké ugyanaz”.

A negyedik előadó, Horváth Pál, volt egyházmegyei gondnok előadásában az adakozás lelkiismeréről szolt, hogyan lehet az adakozás kínból, kényszerből hálaáldozattá, tartozásunk törlesztésévé. Mennyire miénk a gyülekezet? A miéket építjük az adományainkkal, vagy az „övékét”, akik adakozásra hívnak bennünket?

Fekete Vince főgondnok úr zárásában az érték válságáról, a hamis értékek okozta krízisről, az ebben vergődők életéről szolt és biztatott, hogy ragasz-

kodjunk hitvallásunkhoz, hazánkhoz, nemzetünkhöz. Legyen a nemzeti összetartás, összetartozás és a hitbeli testvériség, amely legyőzi a válságot és kivezet a krízishelyzetből.

A konferencia szeretetvendégséggel zárult, melynek során kötetlen beszélgetésben Fekete Vince főgondnok úr adott tájékoztatást a presbiteri alkalmakról, a Magyar Református Presbiteri Szövetség határmenti területi szervezeteivel kiépült és épülőben lévő kapcsolatokról, és egy leendő szlovákiai presbiteri szövetség megalapításának lehetőségeiről.

Megtaláltuk a gömöri magyar refor-

mátus presbitereket. A cím- és telefonszámcsere után terveink szerint kicseréljük programtervezetünket, mert Isten segítségével és lehetőségeink szerint ezennél szeretnénk résztvenni, szolgálni egymás alkalmain.

Személy szerint vallom, hogy ebben a „határnyitásban”, ennek az új, határon átnyúló kapcsolatnak az építésén egyedül - de valóban szó szerint egyedül - Isten munkálkodott. Övé legyen a dicséret, a dicsőség, a tisztesség és a hálaadás!

Csikai Sándor az Észak-Borsodi Presbiteri Szövetség területi elnöke

Parókia-felújítás Szőlőskén

Az elmúlt év őszén elkezdtek Szőlőskén a leendő parókia épületének a felújítását. A tetőcserép egyre nagyobb méretű porladása és töredezése az épületen beázásos károkat okozott. Ugyanakkor a lécek és a szarufák is korhadni kezdtek. A meghibásodott tetőszerkezet ki lett cserélve és u.n. kanadai zsindelel befedve. A munkálatokat Tirpák Bálint

vállalkozó végezte mindnyájunk megelégedésére.

A felújítás eddigi költségeinek fedezéséhez az anyaegyházhoz tartozó filiák is hozzájárultak az alábbi kimutatás szerint. Szőlőske 2.228,- €, Bodrogszerdahely 1.000,- €, Borsi 665,- €, és Újhely 333,- €. Az építkezési anyag egy részét Bodnárné Dombó Daniela vállalkozótól ajándékba kapta a gyülekezet.

Az idén az épület belső felújítását szeretnénk elkezdeni, amely magába foglalja a villanyhálózat és vízvezeték felújítását, ajtókat, ablakok cseréjét, ill. némi belső átalakítási munkálatokat. Anyagi támogatásért az Egyházmegyei Közgyűlés jóváhagyásával az Egyetemes Közalapozathoz folyamodtunk, s így majd az anya-

gyak függvényében fokozatosan használhatóvá, lakhatóvá tennék az épületet.

Az eddig elvégzett munkálatokért és a gyülekezeti tagok adakozókészségéért legyen hála Istennek, akiről a Mi Urunk szavaival teszünk biznyságot: „Bizony, bizony mondom néktek, hogy amit csak kértek az Atyától az én nevemben, megadja nektek”. (Jn.16,23.) *Sallai Tibor*

Szvatopluk lovas-szobra, avagy a fehér ló legendája

Nagyszerű ötlet fogalmazódott meg az újkorban Felvidéken hont alapítók elméjében. Lovas-szobrot kell állítani Szvatopluknak a pozsonyi várban. Igaz, ott áll már, a múlt század építészeti örökségeként, egy nem épp odaillő épület, de egy lovas-szobor, az bizonyára megkoronázása lesz a „régicicsőség” éji homályban való keresésének. Csak a legnagyobb elismerés hangján szólhatok mindazokról, akik ezt kigondolták. Elég volt már az utóbbi évek torzsalkodásaiából, az Unió keleti végeit mételező vitákból. Az ötletgazdáknak sikerült megtalálni azt a történelmi eseményt, amelyik már több mint 1200 éve összeköti az itt élő szlovákokat és magyarokat. Szvatopluk és a ló! Igaz van egy kis gond – amint azt a televízióban nyilatkozó szobrászművész elmondta. Szlovákiában

napjainkban sincsenek meg a feltételek egy lovas-szobor ércbe öntéséhez. A művész szerint vagy Budapest, vagy Prága, esetleg Bécs az a hely, ahol ilyen alkotás megfelelő formát kaphat.

A magam részéről szeretnék hozzájárulni e kiváló terv megvalósításához, s a történelmi múlt ismeretében ajánlanám, hogy Budapest felé forduljanak, ha már eldöntötték miként is néz majd ki ez a szobor. Nem mindegy ám, hogy Szvatopluk vezet-e a lovat, vagy esetleg ül rajta? (Ajánlom Kézai Simon Krónikájának szlovák nyelvre való lefordítását!) Állhat egy kiemelt talapzaton, de ha az időszersűséget is figyelembe akarjuk venni, akkor Most –Hídra lehetne állítani. Tekintettel az ilyen jellegű művek allegorikus megjelenítési hagyományaira, akár egy Angyal is lebeghet fölöttele!

Ha a „történelmi hitelességre” törekszünk, akkor mindenképp Budapesthez kell fordulni, hisz a magyarok bizonyosan jelen voltak ama honfoglaló ügyletnél! Az akkori, majd 1200 évvel ezelőtti esemény nagyban hozzájárult a szlovák nemzet évszázadokkal későbbi kialakulásához, ami szintén Budapest melletti döntésre ösztönöz. Mai, történelmi hozadéka, pedig felbecsülhetetlen. E nagyszerű alkotás felavatására akár a Magyar Köztársaság elnöke is beutazhat országunkba, biznyságául annak, hogy mi megtanultuk az Európa Unió leckéjét, s tudjuk, hogy a történelmi események nem csak elválaszthatnak, de össze is köthetnek bennünket.

U.I. Talán mégsem kellene szlovákra fordítani a Kézait!

Csoma László

Dióspatonyon az idén tovább folytatódik a parókia és gyülekezeti ház építése

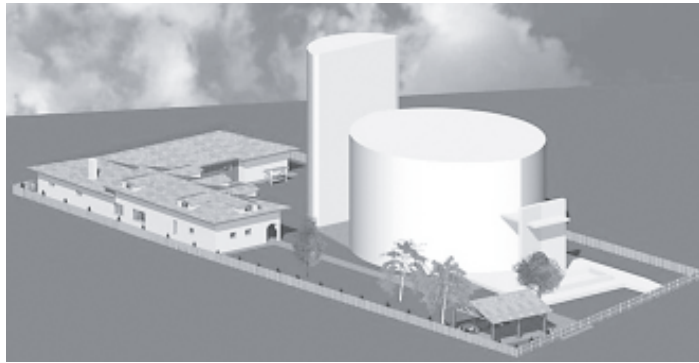
Dióspatonyon a korábbi lelkészlakot 1992-ben bontották le. Mivel a gyülekezet 2009-ben lelkipásztort választott magának, sürgőssé vált egy parókia építése. Az egyházközség azonban nemcsak a lelkész lakhatását szeretné megoldani, hanem egyúttal különböző feladatok ellátására szolgáló gyülekezeti házat is építené. A tervek szerint a költségek 420 ezer eurót tesznek ki. Még az adakozó gyülekezeti tagok folyamatos segítsége ellenére is jól jön minden adomány.

A dióspatonyi presbitériumban már korábban felvetődött az a gondolat, hogy az egy egyházközséghez tartozó Diós- és Felsőpatony különváljon. Ezen elgondolásból 2008-ban már egy parókia és a hozzá tartozó gyülekezeti ház megépítésének a tervét is felvázolták. 2009 februárjában szolgálattevőként meghívták Tompa Veronika dunaszerdahelyi beosztott lelkészt. A két egyházközség ezt követően március elsejével hivatalosan is különvált. A felsőpatonyiak Vámos Béla személyében lelkipásztort választottak maguknak. Az addig leányegyházközségként jegyzett Felsőpatony a református templom mellett parókiával is rendelkezett, s míg egy egyházközségbe tartozott a két gyülekezet, addig nem is volt gond megoldani a lelkész lakhatását.

A dióspatonyi gyülekezet, mivel a lelkész lakhatását szolgáló parókiával nem rendelkezett, ezért a meglévő pénzügyi keretéből az elmúlt év szeptemberében – a szükséges tervrajzok és engedélyek beszerzése után – bele is fogott a több mint 420 ezer eurós költséggel járó beruházás megvalósításába, amely nem csak parókia, hanem gyülekezeti ház építését is magába foglalja. Az egyházközség meglévő anyagi keretéből a tél beálltaig sikerült a parókia és gyülekezeti ház alapjait lerakni. A munkálatok a tavasz beköszöntével, valószínűleg márciusban tovább folytatódnak. Ekkorra tervezik a kanalizáció lerakását és a padló lebetonozását, majd a meglévő anyagiak függvényében kezdik meg a falak felhúzását. A tél folyamán az egyházközség már meg is vásárolta az építkezéshez szükséges anyagokat. A dióspatonyi gyülekezet korábban ugyan rendelkezett lelkészlakkal, de azt

a folyamatosan romló állaga miatt 1992-ben végleg lebontották. A tervek szerint a gyülekezet először ezért a parókiát építené meg. A lelkész, aki hamarosan anyai örömök elé néz, férjével együtt jelenleg az egyik gyülekezeti tag házában, egy elkülönített részben kapott lakhatást. A tervek szerint a két épület alapterülete több mint háromszáz négyzetméter lenne. Ebből a parókia 128 m²-t tesz ki, a fennmaradó részt a gyülekezeti ház tölti ki. Itt kapna helyet a Bibliaterem, iroda és egy vendégszoba. Az emeleti részben is vendégszobákat alakítanának ki. Ez jól jönne majd a nyári táboroztatás idején vagy más rendezvények alkalmával. A

lyamatosan érkeznek tőlük az adományok. Azt is Isten kegyelmének köszönhetik, hogy az előre betervezett munkákra mindig összegyűlik a szükséges pénzösszeg. Csörgő Attila, a gyülekezet gondnoka pedig abban bíz, hogy ha a munkálatok nagy részét az egyháztagok saját kezűleg végzik el, akkor csak a legszükségesebb kiadásokat kell fedezniük. Így kevesebb összegért is elkészülhet az épületegyüttes. Ettől függetlenül próbálnak más anyagi forrást is megcélozni. Ezért is fordultak pénzügyi támogatásért a Református Egyház Közalapjához, valamint adakozás céljából körlevél formájában tervezik megszólítani a református gyüleke-

tervek szerint így akár 15-20 személyt is el tudnának szállásolni.

A gyülekezet azonban nem rendelkezik az építkezéshez szükséges anyagi kerettel. Tompa Veronika lelkipásztort tájékoztatásul azonban elmondta, hogy az egyháztagok nagyon adakozóak, fo-

zeteket az építkezés mielőbbi befejezése érdekében.

Aki támogatni kívánja a dióspatonyi gyülekezetét, azok bővebb információt az egyházközség www.diref.sk honlapjáról szerezhetnek.

reformata.sk

Alsómihályi - köszöntő

Különösen kedves pillanatai az alsómihályi gyülekezetnek azok a percek, amikor idős testvéreinknek köszönhetjük meg szolgálatukat. Ez alkalommal, március 14-én özv. Szegedy Lászlónét köszöntöttük 90. születésnapja alkalmából.

A gyülekezet lelkipásztora, Györky Szilvia a Róm 8:28 versét olvasta fel: „Azt pedig tudjuk, hogy akik Istent szeretik, azoknak minden javukra szolgál, azoknak, akiket elhatározása szerint elhívott.” – Ezekkel a szavakkal idézve fel egy hosszú életút rögzös állomásait. A gondnok, Szathmáry György már korábban átadta a gyülekezet ajándékát asszonytestvérünknek, aki meghatottan köszönte meg az Úrtól eddig kapott éveket.

Az Úrnak adunk hálát minden idős testvérünk szolgálataért, akik még idős korukban is példát mutatnak az istentiszteleteken való részvétellel. Mindezt Istené a dicsőség!

-gysz-

A megtérés és az örök élet volt a témája a nagysallói Firesz-találkozóknak

„Segítség!!! Megtértem?!” - Örök élet - ezzel a címmel szervezte meg a Fiatal Reformátusok Szövetsége Duna Menti Területi Egysége a barsi egyházmegyével karöltve a Nagysallón megrendezett ifjúsági találkozóját.

A találkozónak helyt adó Gyermek és Ifjúsági Központban a megjelenteket Izsmán Jónás, a barsi egyházmegye missziós előadója köszöntötte. Senkár Szabina egyetemi hallgató, aktív Firesz-tag rendhagyó áhítatában rajztechnika segítségével mutatta be egy fiatal ember életét. Majd a játékos ismerkedés után egy hét személyre íródott, de nem klasszikus darabot láthattak a résztvevők.

A előadásos színdarab idején hat különböző korcsoportú ember élethelyzetét - egy iskolás fiú, egy "barbie baba", egy sikeres üzletember, egy drogfüggő bulizós lány, egy naiv szerelmes lány, egy idős magányos nagypapa - mutatták be a darab alkotói. Az előadás alatt olyan kérdéseket is felvetettek, mint például: kinek van a legnagyobb szüksége megváltoztatni az életét, kinek van erre esélye, kinek mi változna meg az életében, ha megtenné a változást, azaz ha megtérne Istenhez? Az előadás alatt elhangzott kérdéseket aprólékosabban a szeretetvendégség után öt csoportban beszélgethették meg a fiatalok. Az ifjúsági találkozón Lengyel Zoltán, önkéntes diakónus Nyilas Misi karácsonyi akciójának egyik szervezője interaktív meghívóval hívta fel a fiatalok figyelmét a március 20-án Komáromban megrendezendő diakóniai tájékoztató napra.

A Firesz Duna Menti Területi Egysége nagysallói találkozóját, amelyen nyolcvan fiatal vett részt, Süll Tamás, a Firesz Duna Mente elnöke koordinálta.

Vélemények a találkozóról:

„Ismét szép számban gyűltünk össze, hogy együtt figyelhessünk az Úrra. A társaságban akadtak számomra eddig ismeretlen arcok is, de az ismerkedős játék alkalmat adott arra, hogy legalább egy kicsit közelebb kerüljünk egymáshoz. A témához kapcsolódóan láthattunk egy rajzos áhítatot, és egy színdarabot. Ezek felhívták a figyelmünket, hogy mennyi

mindenben keressük a boldogságot: keményen dolgozunk, hogy legyen sok pénzünk, mert az mindent megold, az alkoholt válasszuk, hogy a gondokat elfelejtsük, vagy épp keresünk egy társaságot, kapcsolatot, ahol elterelik a gondolatainkat a problémákról. Mindezt pedig csak azért, mert valaki ezt tanácsolta, és mert mások is így tesznek. Talán eleinte még úgy is tűnik, hogy ezek a dolgok működnek, viszont csak akkor lehetünk tartósan boldogok, ha Jézust hívjuk be az életünkbe. A csoportos beszélgetéseken megoszthattuk egymással tapasztalatainkat és gondolatainkat a témáról. Persze énekelünk is, és sok finomsággal is kedveskedtek nekünk.

Mindezért pedig dicsőség az Úrnak!” Záhorszky Zsuzsóka (Dunamocs)

„A nagysallói találkozó nagyon tanulságos volt számomra és jó hangulatban telt el. Tanulságos azért volt, mert Szabina előadása rámutatott arra, hogy hiába van bármennyi pénzünk, barátunk, hiába szórakozunk, amennyit csak akarunk, ha nem adunk helyet Istennek életünkben, végig ott lesz szívünkben az üresség. A színdarab is hasonló témájú volt. Jók voltak a karakterek és az előadók is jól alakították ezeket. Megtudtuk, hogy a mai fiatalok többsége jobban szereti a ricsajjal teli életet, ezért nem hallhatják meg Isten hangját, ha szól hozzájuk.” Domonkos Dávid (Dunamocs)

Reformatus.hu

Több mint nyolcezer euró gyűlt össze a haitiek számára Felvidéken

A Szlovákiai Református Keresztyén Egyház Diakóniai Központja gyűjtést szervezett a földrengés okozta károk enyhítésére a túlélő haitiek számára. Az erre a célra beérkezett adományokat hamarosan a Magyar Református Szeretetszolgálat számlaszámára utalják.

“Míd van, amit nem kaptál?” - az 1Kor 4,7 alapján szervezett gyűjtést a komáromi székhelyű Szlovákiai Református Keresztyén Egyház Diakóniai Központja a református gyülekezetek és magánszemélyek számára. A január derekán meghirdetett gyűjtésre a pénzbeli adományokat a tervek szerint február 5-ig kellett eljuttatni a Diakonia Reformata n.o. számlaszámára. Mivel a gyülekezetek lelkipásztorainak csak a vasárnapi istentiszteletek alkalmával volt lehetőségük meghirdetni a földrengés súlytotta haitiek számára az adománygyűjtést, így az erre a célra szánt pénzüsszegek is fokozatosan érkeztek meg a megadott számlaszámra. Szabó Annamária a Diakóniai Központ igazgatója elégedett a gyűjtés eredményével, hiszen eddig 8670 euró adomány érkezett a megadott számlaszámra. Voltak gyülekezetek, amelyek kisebb, de a többségük nagyobb összeggel támogatta a haitieket. A Diakóniai Központ a református gyülekezetek a haitiek megsegítésére gyűjtött pénzádományt hamarosan átutalja a Magyar Református Szeretetszolgálat számlaszámára, akik majd továbbítják a célszámra, ahol a legszükségesebbekre fordítják.

Haiti fővárosát január 12-én igen erős, a Richter-skála szerinti 7.3-as erejű földrengés rázta meg. A több mint egymillió lakosú főváros nagy része, kórházai, iskolái romba dőltek, maga alá temetve több tízezer embert. A főváros infrastruktúrája lebénult, lassítva a mentési munkák elindulását. A katasztrófa döbbenetes nagysága indította a Diakóniai Központot arra, hogy testvéri jobbot nyújtsanak a reményvesztett és kétségbeesett túlélőknek.

reformatas.sk

Hálaadó istentisztelet Rozsnyón

2010. március 7-én hálaadó istentiszteletet tartottunk abból az alkalomból, hogy lelkipásztorunkkal, Molnár Árpádot az Úr új feladatokkal bízta meg az Ő szőlőskertjében.

Leköszönő lelkipásztorunk ígértetésének alapigéje az Úr Jézus hívása, a „Kövess engem!” volt, ugyanis ennek a hívásnak engedelmességgel döntött úgy, hogy elfogadja az új megbízást. Pál apostol Filippibeliekhez írt levelének 1, 3-11 verseivel adott hálát Istennek, hogy megáldotta itteni szolgálatában, mert a magvető elveti a magot, öntözi is azt, de a növekedést az Úr adja. Mint Isten munkatársai, nem emberekkel, eszmékkel, érdekekkel vállalunk közösséget, hanem az evangélium hirdetésére vagyunk elhívva. Isten, aki elkezdte bennünk A JÓT, Jézus Krisztus napjára be is fejezi. Ezért na felejtjük Krisztus egyházát itt, Rozsnyón, mert maga az Úr veszi kézbe ügyünket. Ha Jézust követjük, akkor az Ő szemével látjuk a gyülekezetet, növekedését, gyarapodását.

Molnár Árpád 1996 novembere óta mint kihelyezett, majd 2002-márciusától mint megválasztott lelkipásztor szolgált gyülekezetünkben, de szolgált a csucsoi, krasznahorkai, sajtóházi szórványokban, valamint az evangélikus gyülekezetben magyar ígértetéssel. Szolgált az idősek otthonában, a kórházban, erősítette, vigasztalta s az Úrhoz vezette a beteg embereket. Áldásos munkájának gyümölcse az egyházi iskola megalapítása, a parókia és a templom felújítása, a gyülekezeti munka megerősítése, az ifjúság nevelése és vezetése, hitmélyítő alkalmak szervezése, az énekkar megalakítása, és még sok további feladat ellátása. Mindehhez az Úrtól kapott erőt, kitartást, mert egyetlen célja az Ő követése volt.

Gyülekezetünk is hálaadással köszöni meg Mennyei Atyánknak, hogy így megáldott bennünket, lelkipásztorunknak is köszönjük a lelkiismeretes, odaadó szolgálatát. Isten áldását kérjük további életére, szolgálatára, családi éle-

tére, sok erőt, egészséget, kitartást kívánunk mindnyájuknak.

Hálaadó alkalmunkon kedves feleségével együtt jelen volt Erdélyi Géza nyugalmazott püspök is, aki elmondta, hogy ő is ugyanezekkel az Igéekkel búcsúzott a rozsnyói gyülekezettől 25 évvel ezelőtt. Isten kegyelmébe ajánlotta gyülekezetünket, s hálát ad mindazokért az áldásokért, melyekkel megáldotta Molnár Árpád szolgálatát.

Eljöttek a testvéri egyházak képviselői, köszönetet mondtak az egyetértésben végzett szolgálatokért, valamint egyházi iskolánk vezetősége nevében Drenko Zoltán ajánlotta őt továbbra is Isten kegyelmébe. Végül a rozsnyói hívek nevében Drága László gondnok könyvekkel küszködve köszönte meg lelkipásztorunk odaadó szolgálatát, becsületes, példamutató életvitelét, mellyel világító fátylánk volt.

Mindezt egyedül Istené a dicsőség!

Mixtaj Johanna

Hamarosan elkészül Bátorkeszin a Firesz gyermek- és ifjúsági központja

A Bátorkeszi Református Egyház község évente különböző gyermek- és ifjúsági táboroknak ad otthont, így sokan már eddig is Firesz-központként emlegették Bátorkeszit. A táborokat eddig a község tulajdonában lévő, bérelt épületben tartották meg, mivel az egyház község, illetve a hitmélyítő alkalmakat szervező Firesz nem rendelkezett erre a célra alkalmas épülettel. A gyülekezet vezetősége a gyermek- és ifjúsági táborok népszerűségének köszönhetően végül úgy döntött, hogy missziói célra felújítja a templom és a lelkeszlak közvetlen szomszédságában lévő egykori kéttantermes református iskoláját.

Az egyik tanterem közösségi előadóteremnek, illetve étteremnek ad majd helyet. Mellé egy új konyhát építenek 60-80 személy étkeztetésére. A másik tantermet két vendégszobára osztják fel szociális helyiségekkel kibővítvé. Az egykori tanári szobát is erre a célra alakítják át. A központ a tervek szerint 40-45

személy befogadására lesz alkalmas. A különböző célokat szolgáló parókia alagsorát viszont már korábban felújították, ahol egy gyülekezeti kis konyha, két nagyobb terem és szociális helyiségek vannak. Ez a két együttes – az egykori iskola épülete és az alagsor – adja majd az ifjúsági központ magvát. Az épület együttes egy közel fél hektáros templom-, ill. parókia kertben helyezkedik el, ahol már játszótér és homokos strand-röplabda pálya is található. A nyári táborok idejére egy kisebb medencével is bővülnek a kapcsolódási lehetőségek.

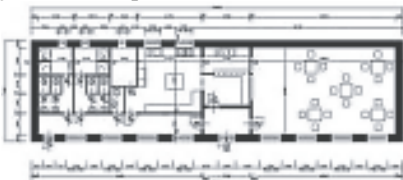
A munkálatok Czinke Zsolt lelkipásztor tájékoztatása szerint már az elmúlt évben elkezdődtek. Az egykori iskola új tetőszerkezetet kapott, megerősítették az épület alapjait és leszigetelték a talajt. Jelenleg folyamatban van a közfalak felrakása, melyet a víz, villany és központi fűtés szerelése, majd a nyílászárók cseréje követ. Az egykori iskolából kialakítandó Firesz-központ továbbra is a gyülekezet tulajdonában marad, viszont a Fial Reformátusok Szövetsége korlátlanul használhatja az épületet különböző hitmélyítő alkalmak, csendesnapok és táborok megszervezésére. Ezen felül a központ többek között alkal-

mas lesz egyházmegyei rendezvények: presbiteri konferenciák, nőszövetségi alkalmak, konfirmandus és kórustalálkozók, valamint bibliaismereti vetélkedők lebonyolítására is.

A felújítás költségvetése 75 ezer euróval számol. Ebből a gyülekezet már elvégeztetett különböző szakmunkákat, 36 ezer euró összegben. A Firesz holland támogatásból 15 ezer euróval járult hozzá a központ kialakításának a költségeihez. Az egyházközség ezenkívül önrőből, kölcsönök felvételével és különböző adományokból befolyt összegből, valamint magyarországi alapítványi pénzekből járul hozzá az ifjúsági központhoz. Az tervek szerint az idei évre tervezett nyári Fireszke gyermek- és ifjúsági táborokat már a megújult iskolaépületben tartanák meg. Az épületet októberben az V. Bátorkeszi István Napok keretén belül adják át ünnepélyes keretek között.

C.ZS.

Magyarbódi tisztelgés

Mint minden évben a rendszerváltás óta, Kassán és környékén is sor kerül egyik legszebb nemzeti ünnepünk megünneplésére, melynek megrendezésében részt vesz a Magyar Köztársaság Főkonzulátusa, a Csemadok Városi Választmánya, a Kikelet Kassai Ifjúsági Közösség, a Kassai Magyar Református Egyházközség, a Római Katolikus Egyház, a Henszlmann Imre Helytörténeti Társaság és a Thália Színház. Vasárnap, március 14-én 14.00 órakor a közeli magyarbódi református templomban került sor ünnepi istentiszteletre. Igét Ft. Steinbach József a Dunántúli Református Egyházkerület püspöke hirdette, aki délelőtt a kassai református templomban is szolgált. Mecenzéfi gyökerekkel rendelkezik. Prédikációjának textusát Pál filippiekhez írt leveléből vette: „Örüljete, az Úrban mindenkor! Ismét mondom: örüljete.” (4:4) Az ünnep az örömmel áll kapcsolatban. Az ember örömmre vágyik és azt keresi, de a körülményektől független, belülről sugárzó, állandó örömet csak az Úr adhatja meg. Ez az öröm pedig a rossz hiányát is jelenti, hiszen az Ige azt is mondja: „Örüljete az Úrban.” Ezután már az ember élete nem gyarló örömkíséreltek sorozata, mely kudarcra van ítélve. Az Európai Unió himnusza is ezt sugalmazza. Schiller Ódája, melyet Beethoven zenésített meg a következőképpen szól: „Milliók, a földre rogytok?/ Érzitek a Teremtőt?/ Csillagsátor rejti Őt,/ Egyre távolú égboltok.”

A templomban, valamint a temetőben fellépett a Kassai Magyar Református Egyházközség énekkara Kovács Edit vezetésével. Az időjárás is kegyes volt az ünneplőkhöz. Kassán szemerkléni kezdett az eső, de Bódon kisütött a Nap. A hagyomány szerint ugyanis itt temették el az első kassai csata (1848. december 11.) kétszáz halottját, mivel Franz Schlick császári altábornagy nem engedte az elesett magyarokat eltemetni. Ez valószínűleg csak legenda, mivel semmilyen írásos bizonyíték erre vonatkozólag ezidáig nem került elő. A templomkertben alussza örök álmát Balla József, aki a tiltás ellenére – így szól a hagyomány –, megadta a végtisztességet a hősöknek. Az ő sírjára is koszorú került. Pazderák Bertalan néhai tanár volt ennek az ünnepegsorozatnak az elindítója. Neki

köszönhető, hogy ma kopjafa áll a református temető süppedő sírhantjai között. Sírjára virágot helyeztek el. Így remélte a helyi gyérülő magyarságot felrázni. Magyarbódon már 1965-ben szűnt meg a magyar iskola és így az asszimiláció rohamléptekkel halad, hiszen 1150 lakosából már csak 43-an jelentkeztek legutóbb magyarnak. A temetőben került sor a megemlékezésre és koszorúzásra. Ünnepi szónok Huszár Pál a Dunántúli Református Egyházkerület főgondnoka és főtisztelendő Pásztor Zoltán püspöki helynök volt. Miután Viliam Bačo, Magyarbód polgármestere köszöntötte a résztvevőket és figyelmeztetett rá, hogy

örizzük szívünkben ezt a szép ünnepet és a halottak emléke ne merüljön feledésbe, Huszár Pál mondta el beszédét, melyet bibliai idézetre épített. „Azért ha a Fiú megszabadít titeket, valósággal szabadok lesztek.” (János Evangéliuma 8:36) – hiszen a szabadság születését ünnepeljük Külön örömet fejezte ki amiatt, hogy a szlovák polgármesterrel ünnepelhet együtt. Tudunk-e ünnepelni egyenes derékkal? – tette föl a kérdést. Ekkor Európa ránk figyelt. Egyetlen nap alatt, egyetlen csepp vér nélkül sikerült kivívni a szabadságot. Honnan jött ez a lelki erő? A szabadság egységes és oszthatatlan. Vagy mindenkié, vagy senkié. Egy nemzet sem lehet szabad, mely másokat elnyom. S ezt akkor tudták. *A magyarbódi kopjafa* Az első kassai csata nem tartozik a győztes viadalkor sorába, mégis kötelességünk

leróni kegyeletünket. „Csak törpe nép felejtet ősz nagyságot,/ Csak elfajult kor hősi elődöket,/ A lelkes eljár ősei sírlakához,/ S gyűjt régi fénynél szövétneket.” – idézte Garay János sorait. Hogy itt vagyunk mutatja, vállaljuk történelmünket, s tiszteljük a Történelem Urát. Majd Wass Albert közismert versének soraival fejezte be hatásos beszédét: „Jól gondolja meg ki mit cselekszik./ Lyukasztják már fenn az égbent a rostát,/ És a csillagok tengelyét olajozzák/ Szorgalmasan az angyalok./ És leszen csillagfordulás megint:/ És miként hirdeti a Biblia:/ Megméretnek az emberek.../ Ki mint vet azokképpen arat./ Mert elfut a víz,

csak a kő marad,/ A kő marad!” *Koszorúk az emlékmű tövében* Pásztor elmondta, március 15-e mindig a nagybójt része. Erősíti, tisztítja, élteti nemzetünket. Szintén Wass-idezettel támasztotta alá mondanóját: „A hazaszeretet ott kezdődik, amikor egymást szeretik azok, akik egy hazában élnek.” A márciusi ifjak közösségi szellemet, összefogást mutattak föl. Elindultak a jövő felé. A jövő meg arra van, amerre még sohasem jártunk. Ehhez bátorságra van szükség. Mert szakítani kell a középszerrel, de az erkölcs útján kell haladni. Ők voltak tehát a jövő emberei. Ehhez azonban arra is szükség van, hogy Isten foglalja el helyét bennük. Ahhoz, hogy a helyes úton induljunk el megvilágosodásra van szükségünk. Majd Béres Viktor szavalta el Gyóni

Géza: Márciusi akarat című versét. „Még itt is él ő, még itt is arat/ A hó alatt, a jég alatt;/ Sziklát váj és töri a falat, -/ Testvér, testvérem, - itt is él/ A márciusi áldott akarat...” „A hó alatt, a jég alatt -/ Csak szívvel néki add magad,/ S börtön alján is vigaszod marad./ Mert öröktől volt és munkál örökre/ Szebb napra vágyó tavaszodás lelke:/ A márciusi áldott akarat.” *A megemlékezők egy része* A polgármester ezután mindenkit meghívott a már hagyományos baráti találkozóra a bódi Művelődési Központba. A meghívást vagy kétszázán fogadták el. Reményét fejezte ki, hogy jövőre ismét találkozhatnak. Szerencsés János főkonzul két nyelven mondott köszönetet mindazoknak, akik ezt a szívet melengető, példaértékű rendezvényt megvalósították.

Felvidék Ma, Balassa Zoltán

Megemlékezés

Az Úr nagy kegyelméből az Imregi leányegyház hosszú ideje szolgáló pénztárnoka, Vinczler Gyula az év elején töltötte be 80. életévét.

Élete folyamán sok nehézséggel kellett megküzdenie, de az Istenbe vetett hite mindig megvigasztalta, és erőt adott neki a szolgálathoz. Sokat tevékenykedett, és ma is aktívan szolgál a bibliaórákon, énekeket tanít, és mint a gyülekezet presbitere, javaslataival, segítőkészségével áldottan törődik a gyülekezet fenntartásával.

Az istentisztelet keretén belül, az emlékezetes ünnepen id. Demes Tibor, a gyülekezet lelkésze üdvözölte a jubiléumát az Ige szavaival, s megköszönte áldozatkész szolgálatát a gyülekezetben. Majd a gyülekezet kántora, Mitera Linda az „Idő” című versével köszöntötte őt. A gyülekezet gondnoka, Soltész Dénes köszönte meg sokéves

odaadó tevékenységét, biztatást kívánt számára, erősítve igyekezetét, hogy továbbra is legyen támasza a gyülekezetnek a fejlődésben.

Az ünnepeltnek a gyülekezet ajándékát Mitera Linda nyújtotta át. Vége

zetül pedig a gyülekezet elénekelt 264. dicséretet.

Istennek legyen hála egy Lélekben gazdag életért.

Soltész Dénes, gondnok

Az öreg szem...

Ráncok fonják körül
majdnem koszorúba,
de közöttük ég egy égi fény,
mely a születéstől a
koporsóig kísér.
Ez adja tudtadra a világot-
mely körülvesz,
hogy Te is meglásd,
mit tett Teremtőd
teérted.

Öregszem! Már a 80. születésem
is elértem.

Hála Neked, drága jó Istenem.

Köszönetem száll feléd,
drága jó Atyám, mindenért.

Jól tudom, hogy emberré
Formáltál, s e világba behoztál,
bűnösségemre ne tekints,
inkább megáldj a jó tettekért.

Öregszem! Legyen Tiéd hálám,
drága jó Istenem.

Ha úgy látod jónak,
adj még napokat, éveket,
hogy áldhassalak Tégedet.

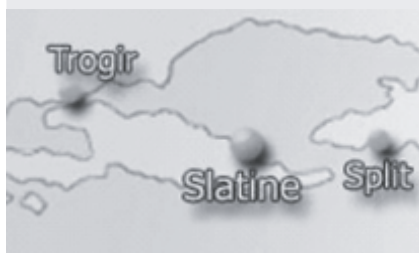
A héber nyelv – לשון הקודש

A jó bábák – héberek vagy egyiptomiak?

Ha Biblia héber nyelvét és a későbbi fordításokat együtt olvassuk nemegyszer találkozunk pontatlanságokkal. Mózes második könyve első fejezetében a bátor bábákról olvashatunk, akikről elmondhatjuk, hogy nem-zsidók bátor kiállításának példájáról van szó. Ők saját életüket teszik kockára, hogy zsidó újszülötteket mentése érdekében. A történelem folyamán újra és újra találkozhatunk ilyen példákkal, alég Corrie ten Boomra vagy Oskar Schindlerre gondolunk. A rabbinikus írásmagyarázók és történetírók, mint Josephus Flavius és Alexandriai Philo, másokkal ellentétben, nem hébereknek tartják Sifra-t és Pua-t, hanem egyiptomiaknak. Amellett, hogy egyiptomi istenségnevek viselői, a 16. vers szerint ők a „héber asszonyok szülésénél segédkeznek”. Logikusnak látszik, hogy a fáraó által megbízott felügyelőkről van szó. Ők ellenőrzik, hogy az újszülött leány, aki élhet, vagy fiú, akinek meg kell halnia. A héber szöveg így hangzik: „mejaldot ha-ivrioth – מילדות השבריות”. Azaz: A héber asszonyok bábái”. A 19. versben így olvashatjuk: „A bábák ezt felelték a fáraónak: Mert a héber asszonyok nem olyanok, mint az egyiptomiak, hanem életerősek. Mire a bába odaér hozzájuk, már meg is szültek.” Láthatjuk a szavak jelentéstartalmából és a szöveg-összefüggésekből, hogy egyiptomiak voltak, akik inkább engedelmességek Istennek, mint a fáraónak, aki ember-istennek tartotta magát. Nem túlzás azt mondani, hogy ezek a nők voltak az elsők, akiket a „nemzetek igazai” közé sorolhatunk.

Michael Schneider, Israel Heute

Üdülési és szálláslehetőség Horvátországban

A Split közeli Trogir körzetében kellemes apartman-házra hívjuk fel olvasóink figyelmét. Kellemes környezet, a tengerparttól mindössze 30 méterre. Gyönyörű történelmi városok (Split és Trogir) közvetlen közelében. További információk a www.slapare.com/index_hr.html honlapon.

Hírvivő vagyok! És akkor...?(!)

A nagypénteki és húsvéti történetet mind a négy evangélista részletesen megírta, kisebb-nagyobb eltérésekkel, azonban mind a négy változatban találhatunk érdekes és értékes momentumokat, melyek gondolkodásra készítenek és valamilyen úton-módon hitünkben erősítgetnek, bátorítgatnak. A Biblia minden éven ugyanazt az írott Igét adja alapul a lelkipásztorok számára, mely a Szentlélek áldásos sugallatára „támaszkodva” minden éven egy kicsit újat mondó, de mégis a feltámadás örök örömhírével telített hirdetett Igévé válhat, mely buzdítja és segíti az embereket abban, hogy menjenek el, és tegyenek tanítványokká minden népet, megkeresztelvén őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében... (Mt 28,19).

„...tanítván őket, hogy megtartsátok mindazt, amit én parancsoltam nektek; és íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.” (Mt 28, 20). – Jézus ezekkel a szavakkal küldi ki tanítványait szerte a világba.

Igaz, Jézus megmondta, hogy Ő meg fog halni és fel is fog támadni, de hiába látták a tanítványok a saját szemükkel testben maguk előtt Mesterüket, akkor sem akarták elhinni, hogy mindez valóság. Van egy mondás: „Hiszem, ha látom!” – jelen esetben azonban még ez sem igaz. Az ember nagyon sokszor látni sem akarja azt, ami a szeme előtt van, nem hogy még el is higgye. Pedig Jézus a szavakkal kimondott ígéretét testben és teljes valóságában kinyilvánította és beteljesítette. A tanítványok és az asszonyok mégis félnek és bizalmatlankodnak. Milyen nehéz is hinni... Képzeljük csak magunkat a tanítványok helyébe, mi elhittük volna, amit Jézus mond vagy üzen? Valljuk meg őszintén, a válaszunk nem biztos, hogy minden esetben keresztyéni lenne. Most könnyen mondhatjuk, hogy pedig mennyi csodát tett, miért nem hittek neki! Azonban képzeljük el, hogy Jézus a mi modern korunkban jön el ugyanúgy, mint akkor. Ha valaki hinni merne neki, Jézussal együtt szektás térítőnek, örültnék, istenkáromlónak nyilvánítanák, elindulna a „híres-neves” helyett „hírhedt-emplítésre sem méltó” pletyka, ami napjainkban sajnos rettentően meghatározó nagyon sokak számára. Hallottad, láttad, ismered, gondoltad volna...? A csupa keresztyéni, őszinte, szeretetteljes indulaton alapuló hírfolyam, mely csakis elősegíti és építi a kisebb-nagyobb, fiatalabb-idősebb közösségeket. Igen, építi: leépíti! Mert az

ember szabad akaratának határát mára már a szomszéd dioptriájának nagysága szabja meg!

Mikor érjük már meg végre azt, hogy a gyülekezeti tagok nem azon fognak versengeni, hogy kinek szebb és márványosabb a sírköve a temetőben, hanem hogy például ki adakozik többet a gyülekezet megsegítésére, s egymásba karolva együtt jönnek a heti gyülekezeti alkalmakra? Miért nem akarják az emberek az értéket értékelni, és a múlandó dolgokat háttérbe szorítani? Mert a szomszéd, meg Julis néni azt mondta...? Tényleg nem érdekel minket az, amit Jézus megígért, hogy visszatér, eljön ítélni élőket és holtakat? Nem félünk Krisztus ítéletétől? Többet jelent számunkra a szomszéd ítélete? Bátor cselekedet, de térjünk magunkhoz és gondolkodjunk! Igazán

illusztráció
Simon András

lehetnénk ebben is önzőek, és akaratnánk a mi örök létünknek is jót! Legyünk önzőek ezen a téren, akarjuk azt, hogy Krisztus ránk figyeljen, és adjon tiszta szívet és megtérő lelket, s majd egyszer második életet! Sosem késő helyretenni értékrendünket és határt szabni a szomszédnak!

(A határok kijelölését tehát saját portánkon kezdjük, és csak azután nyissunk rá a szomszédra! Jól ismert ugyanis a mondás a bagolyról és a veréből, a szálkáról és a gerendáról, azonban keresztyének lévén ne feledkezzünk meg *Az aranyzsabályról* (Mt 7, 12) sem.

Határok, lehetőségek. Mindkettőből van bőven, csak tudnunk és győznünk kell döntenet, értékelni, leküzdeni, továbblépni, újrakezdeni. A mindennapokban rengeteg gond, probléma, feladat halmozódik fel, és sokszor nem várt eseményekbe ütkö-

zünk. Így volt ez Jézus sírboltjánál is. A főpapok és a farizeusok megjedtek, hogy mégiscsak igaz lehet, amit Jézus megígért, és harmadnapon feltámad a halottak közül, így egy nagy követ hengerítettek a sír szájához, és őrséget állítottak fel. Reggel útnak indultak az asszonyok, mentek, hogy megnézzék a sírt. Azonban tudták, hogy egy nagy, nehéz kő állja majd útjukat. Ugyan ki fog majd segíteni? Mi hányszor indulunk úgy útnak, hogy kavicsok, kövek, sziklák, sőt hegyek állnak céljaink, feladataink útjába? Az asszonyok előtt ez is egy hátráló lehetett volna, egy elhengeríthetetlen monstrum. Azonban ezt a követ nem határátkönek, hanem inkább mérföldkönek nevezhetnénk. Életünk mérföldkövén ül az Úr Angyala (az angyal – angelloz görög szó, jelentése: követ, hírnök) a sír szájánál. Földrengés, és egy Követ elgördíti az elgördíthetetlennek látszót, és máris lehetséges a lehetetlen. Oly sokszor állunk kétségbeesetten az Élet dolgai előtt, és érezzük tehetetlennek magunkat, és sajnos hívó ember létünkre az imádság csak utolsó lehetőségként jut eszünkbe, amikor már senki és semmi nem segít. Pedig mennyire egyszerű egy Miatyánkat elmondani úgy, hogy már csak azt vesszük észre, lassan az Amen következik, s nem is emlékszünk az imádságra. Közben sok esetben milyen nehéz imára kulcsolni kezünket, pedig jobb lehetne szívünknek lelküknek, hiszen ha bízunk abban, hogy a mi Jó Atyánk megsegít, máris lehetségesebb a lehetetlen és nem is hegy az a kő, hanem kavics.

Azonban porszemek vagyunk, bár csak egy mustármag kellene ahhoz, hogy mi is hegyeket tudjunk mozgatni. A mérföldkő tehát a mi életünkben is eljön, mint ahogy az eljött a két Mária életében is. Ott volt az Angyal, és szólt: „Ti ne féljetek, mert tudom, hogy a megfeszített Jézust keresitek.” (Mt 28, 5b) Majd szembejött velük Jézus, mondván: „Legyetek üdvözölve! ...Ne féljetek: menjetek adjátok hírül... és ott megláthatnak engem!” (Mt 28, 10).

Az asszonyok mertek elindulni, és találkoztak életük Megváltójával. Leborultak előtte, Jézus pedig kiküldte őket is szolgálatra, ami nem más, mint a híradás, a feltámadás örömmüzenete, Jézus megváltó szeretete, az Örök Élet pecsétje! A mi életünk bár tele van elhengeríthetetlen kövekkel, látással kell meglátnunk

az Isten Agyalát. Őt, aki az Isten Fiához vezető út mérföldkövének túlve várja a tévelygő teremtményeket, hogy azt mondhasssa: Ember, láss, és tudd, feltámadt a te Urad, életed Megváltója! Üdvözítő, Aki átsegít a bajokon, Aki ölel,

ha elveszted reménységed, Aki feltartja fejed, ha csak a földet látod, Aki osztozik az örömdobban, Aki ölel, mikor senki sincs a közelben, és Aki az életed örök Mindene! Minden tulajdonság, minden jelző, főnév és tárgy, melléknév és ige, de

főleg a Szentlélek ereje által megíratott és számunkra a naponként érhetővé tett Ige!

Merjünk Krisztust követők és Hírvivők lenni...

Csoma Annamária

A Kárpát-medence Reformátussága

Gede Ildikó: „Kézen fogva kell élni”

A szelidséget, az alázatot tartja a nőszövetségi szolgálat legfontosabb elemének Gede Ildikó, az Erdélyi Református Nőszövetség elnöke. A székelyudvarhelyi lelkész nő a kolozsvári Krónika című napilapnak elmondta: a több ezer tagot számláló szövetség valójában a református egyházközségek egyik alapja.

- Mikor alakult az Erdélyi Református Nőszövetség?

- Két éve ünnepeltük a nőszövetség alakulásának nyolcvanadik évfordulóját. A rendszerváltás utáni újratervezést Csiha Kálmánné kezdte el, majd Csoma Irma kalotaszegi lelkész nő folytatta, én 2007-ben vettem át a szolgálatot.

- Milyen szolgálatokat vállal a nőszövetség?

- Az elmúlt húsz év elegendő volt arra, hogy a szövetség önmagára találjon. Kialakultak azok a területek, ahol maga végezhet szolgálatot, ez jelenleg három szinten zajlik. A legfontosabb a misszió, az evangélium, az örömhír továbbadása azoknak az asszonyoknak, akik valamilyen oknál fogva nem tudnak erről. E szolgálat alapjai a nőszövetségi bibliáórák, ahol sok gondot fordítunk arra, hogy minél erősebb legyen a nők hittudata: a református hitvallást megismerve, a Szentírás forgatva töltjük ezeket az együttléteket.

- Miben különbözik a bibliáórai és a templomi hittudat-erősítés?

- Az istentiszteletnek megvan a liturgiája, a bibliáóra közvetlenebb, lehet beszélgetni, rákérdezni az igére, lefordítani azt hétköznapi nyelvre. Közvetlen kapcsolat alakul ki az asszonyok között.

- Melyik a másik két nőszövetségi szolgálat?

- A bibliáórai közösség az alapja a diakóniai szolgálatnak is, mely valójában az életnek az ige hirdetése. Idetartozik a gyülekezet különböző rétegeire, az öregekre, középkorúakra, ifjú házásokra, konfirmándusokra, betegek, magukra hagyottakra való odafigyelés. Nagyon sok árvaházat, öregotthont pártfogolnak a nőszövetségek, és a gyerekeket is felkarolják. Az asztalok körüli szolgálat is a nőszövetségek feladata, a szeretetvendégségek, egyházi rendezvények lebo-

nyolítása. A harmadik szolgálat a kultúra ápolása, a hagyományok továbbadása a következő nemzedéknek. Például Udvarhelyen varrottásokat készítenek az asszonyok, amivel megajándékozzák a konfirmándusokat.

- Mekkora ezek a közösségek?

- Erdély-szerte a 16 református egyházmegye szinte mindenik gyülekezetében van nőszövetség, összesen közel 500. Egy közösségnek legkevesebb 10-15 tagja van, összességében több mint tízezer tagról beszélhetünk. Nagyon sok asszony vállalja a nőszövetséghez való tartozást, mert ennek megvan a maga szépsége: jó együtt lenni, közösségben élni.

- Hogyan zajlik a kapcsolattartás e szövetségek között?

- Minden évben megtartjuk a régiós találkozóinkat, a 16 egyházmegyét négy régióba osztottuk. A tavalyi év egyik programja az volt, hogy jobban figyeljünk a szórványra. Idén a mezősegi szórványra fordítjuk a figyelmet, egyházkerületi szinten pedig a kárpátaljai magyar oktatást támogatjuk. Kigyóson épül egy református magyar iskola, azt fogjuk segíteni. Minden esztendőben van vezetői tanácskozásunk is, amelyen mind a 16 egyházmegye nőszövetségi elnöke ott van, s a megbeszélteket a Református Család nevű kiadványunkban közöljük.

- Milyen problémákkal szembesül a szövetség?

- A legfőbb problémát a fiatal lányok, asszonyok integrálása jelenti. Ők azok, akik dolgoznak, családot igazgatnak, tehát sokféle húzza őket az élet, de nagyon szeretnénk, hogy tagjai legyenek a szövetségnek. Sok fiatalasszony nem jött még rá, hogy mekkora erőforrást jelent az Istennel való együttléte, az igére való odafigyelés. Akinek hite van, arra építhet, hiszen tudja: semmi sem történik az életében az Úristen tudta nélkül. Ez a tudat egy kapaszkodó, hogy derűsebben, nyugodtabban élje az életét. Akik erre építenek, belülről sugároznak.

- Hogyan zajlanak a nőszövetségi délutánok?

- Találkozóink bibliai bevezetővel kezdődnek, majd tagjaink bemutatják legkedvesebb versüket, bibliai részüket. Nemrég vezettük be a Világjáró nagymamák sorozatot, ahol az utazók mesélnek kalandjaikról. Legközelebb sajtóköstoló is lesz, hogy ilyen szinten is tanuljunk, tehát lelki, önismereti és életmóddal kapcsolatos dolgokkal is foglalkozunk. Minden évben, más-más templomban megtartjuk a keresztény nők ökumenikus imánapját, illetve minden december első vasárnapján a magyarországi elutasító népszavazásra emlékezve magyar református imánapot szervezünk Kárpát-medencei szinten. Célja, hogy a tíz református egyháztest jobban megismerje egymást. Egy-egy ilyen imánapon az egész Kárpát-medencében ugyanazok az imádságok hangzanak el.

- Mennyire tud modern, és ezáltal vonzó lenni a fiatalok számára a szövetség?

- Ezt keressük. Vannak munkatársképzőink, Illyefalván azt boncolgattuk, hogy életének különböző korszakaiban milyen problémákkal kell megküzdenie egy nőnek, s ezek megoldásában hogyan segíthet a szövetség. Nagy öröm, hogy az egyházkerületben sok a fiatal, modern gondolkodású lelkész nő.

- Van mottója a nőszövetségnek?

- Máté evangéliumának 11. fejezetéből idézek: „Tanuljátok meg tőlem, hogy én szelid és alázatos szívű vagyok, és nyugalmat találtok a ti lelkeiteknek.” Nagyon fontos, hogy ezt a szolgálatot ne erőszakosan, hanem szeliden és a jó értelemben vett alázatossággal tudjuk végezni. Mert nincs nagyobb erő a szelidségnél, és nincs nagyobb méltóság az alázatnál. Ez az alázat tulajdonképpen a végesség-

günk elfogadását jelenti. Éppen ezért mindent, ami ebben a világban van, szeretni kell és megbecsülni. Ez a fajta alázat követendő minden nőszövetségi tag szá-

mára, mert csak ezzel lehet győzni. Azt szeretnénk, ha az egyházban, a nemzetben egymás kezét fogva tudnánk élni. Így fel tudjuk emelni azt is, aki süllyed.

Olyan közösséget szeretnénk, ahol mindenkinek helye van, érzi, hogy figyelnek rá.

Csáki Emese (Kronika)

„Ügy nézünk Magyarországra, mint a remény forrására” – jótékonyági bált tartottak Debrecenben

„Megmutatjuk, mit jelent élő közösséghez tartozni” – mondta Bölcskei Gusztáv püspök a III. Református Jótékonyági Bálon február 19-én, pénteken este Debrecenben. A Tiszántúli Református Egyházkerület a megmaradásért küzdő felvidéki Rozsnyói Református Alapiskola megsegítésére rendezett jótékonyági bált.

Bölcskei Gusztáv köszöntőjében arról is szólt, hogy napjainkban hiányzik az élő, eleven közösség, amely egymás mellé ülteti az embereket. A püspök szerint igény van arra, hogy a közösségek meggyógyuljanak, a III. Református Jótékonyági Bállal ezen is szeretnének segíteni. A Tiszántúli Református Egyházkerület püspöke köszöntőjében kiemelte, „ez a bál különbözik a többi báltól, ugyanis itt mindenkit az a szándék vezé-

relt, hogy segítsen, itt olyan emberek ülnek, akik megváltották a jegyet a rozsnyói iskoláért.”

Tavaly több mint háromszázan gyűltek össze a II. Református Bálon, hogy a kárpátaljai liceumoknak segíthessenek. „Jó megtapasztalni a támogatást és a felénk hajlást” – mondta Zán Fábian Sándor kárpátaljai püspök, aki beszédében elmondta azt is, hogy „igazán akkor értettük meg, hogy mit jelent a segítségnyújtás, amikor az ukrán állam egyik napról a másikra elvette iskoláinktól a támogatást és mi mégis megmaradtunk. Köszönjük szépen. Hiszem, hogy a közösség, akiknek segítettek, meghálálja ezt, mert vannak, akik órállóként állnak a Kárpát-medencében.”

„Ügy nézünk Magyarországra, mint a remény forrására” – mondta Géresi

Róbert. A felvidéki püspök-helyetteséről beszélt, hogy „a magyar reformátusok mindig összetartoztak, és ezt nemcsak május 22-én, hanem a mai napon is nyilvánvalóvá tettük.”

A rozsnyói iskolának évről évre a létfenntartásért kell küzdenie. Az alapító fenntartó egyházközség nem tudja elvégezni az iskola épületének fejlesztési, illetve karbantartási munkálatait és nem tudja a taneszköz ellátottságot javítani. Beázik a tetőszigetelés, korszerűtlenek az ablakok, elhasználódtak az ajtók, a berendezések, és nincs tornaterem.

A III. Református Jótékonyági Bál bevétele a református szeretetszolgálat Alma Mater programjával jut majd el a felvidéki Rozsnyói Református Alapiskolához.

Magyar állami elismerést kaptak a Kárpátaljai reformátusok

A kárpátaljai magyarság fennmaradása, identitásának megőrzése érdekében végzett munkája és karitatív tevékenysége elismeréseként, a Magyar Köztársaság Érdemrend Tisztikeresztje kitüntetését kapta Zán Fábian Sándor, a Kárpátaljai Református Egyház püspöke,

László Károly református lelkész, a Técsői Református Liceum lelkészigazgatója pedig a Magyar Köztársaság Arany Érdemkereszt kitüntetését vehette át.

Immáron hagyomány, hogy a Magyar Köztársaság elnöke nemzeti ünnepükön állami kitüntetéssel jutalmazza azokat a személyeket – határon innen és túl –, akik saját területükön kimagasló eredményeket érnek el a magyarság megmaradása érdekében folytatott munkában.

A kitüntetettek Sziklavári Vilmos ungvári, és Bacskai József beregszászi főkonzultól, az 1848-as forradalom és szabadságharc 162. évfordulója alkalmából rendezett fogadáson a Magyar Köztársaság Ungvári Főkonzulátusán vehették át a köztársasági elnök által adományozott magas állami elismerést.

– Nem az én érdemem ez az elismerés – nyilatkozta Zán Fábian Sándor, a Kárpátaljai Református Egyház (KRE) püspöke. – Ezzel a kitüntetéssel elsősorban azt a munkát jutalmazták ilyen magas szinten, amit a KRE végez az itteni magyarság megmaradása érdekében, illetve az igaz üzenet – az evangélium – hirdetése terén. Ez az elismerés, hiszem, még nagyobb biztatást ad szá-

munkra. Arra inspirál, hogy még nagyobb lendülettel vessük bele magunkat a munkába. Hogy gyülekezeteink növekedjenek, iskoláinkat, liceumainkat megőrizzük, fejlesszük, hogy le tudjuk küzdeni az előttünk tornyosuló akadályokat. Sohasem voltunk a meghátrálás emberei, s ezt nem is engedhetjük meg magunknak. Ebben kell megerősítsen bennünket ez a kitüntetés is.

– Ezt az elismerést nem én, hanem az a közösség kapta, ahol közel két évtizede szolgálók – vallja László Károly, a Felső-Tisza-vidéken szolgáló református lelkész, aki a szórványban élő magyarok megmaradásáért kifejtett munkája elismeréseként kapta a Magyar Köztársaság Arany Érdemkeresztjét.

Marton Erzsébet, reformatus.hu

A JÓ PÁSZTOR HÁZA adakozás

Rákay Sándor, ny. Lkp., Párkány 20,- €

Mindazok életére Isten áldását kérjük, akik adományaikkal eddig is hozzájárultak ahhoz, hogy minél közelebb jussunk célunk eléréséhez.

Bankszámla számunk: 055 20 44 933 / 0900 SLSP, a.s., pob.Král.Chlmeč
Címünk: Dobrý Pastier Pribeňik n.o., Kostolná 216/3, 07651 Pribeňik

Református Tanulmányi Központ - Felhívás

Honismereti kirándulás

Szepesség és Sáros megye – történelmünk és kultúránk fontos útjelzői

A Református Tanulmányi Központ 2010. április 30. és május 1-2-án háromnapos honismereti kirándulást szervez a történelmi Magyarország „Szepesség”-i és „Sáros”-i tájegységébe, melyek középkori és a kora újkor magyar állam gyöngyszemei voltak, s amelyek méltán vetekedtek Erdély szász területeivel. A gazdag múlt kulturális, építészeti és gazdasági emlékei mai is megtalálhatók. A valamikori gazdag kereskedő városok az elmúlt 20 évben egyre inkább visszanyerték régi arculatukat. Ezért is szükség van arra, hogy nemzeti tudatunk szerves részévé váljanak a maguk valós történelmi eredetével és szerepével. A magyar irodalom, képzőművészet és történelem számos kiválósága született és élt itt. Szinyei Merse Pál, Csontváry Kosztka

Zboró vára

Tervezett útvonal.

Indulás: 2010. április 30.

- Deregnő 7:00

1. nap Kassa – Eperjes útvonalon.
Magyar emlékek Eperjesen – Branyiszközi hágón át Zehra – Zsigra 12. századi templom, Spišská Kapitula – Szepeshely püspöki temploma - ebéd – Levoča – Lőcse, Markušovce – Márkusfalva (a Máriássy család kastélyai) – Spišská Nová Ves – Igló – Spišský Štvrtok – Csütörtökhely (12. századi templom a Zápolya család kápolnájával) – Spišská Sobota – Szepesszombat – szállás

2. nap Szepesszombat nevezetességei

- Kézmarok – Késmárk nevezetességei – Toporec – Toporc (Görgey Artúr szülőháza), Podolín (Krúdy Gyula iskolája), Stará Lubovňa – Ólubló (vár és város, ebéd), Plaveč – Palocsa vára-Bardejov-Bártfa- szállás 3. nap Bártfa nevezetességei – Bárdejovské kúpele – Bártfafürdő – Zboró – Makovica (vár és község, I. Rákóczi Ferenc és Zrínyi Ilona házasságkötésének színhelye), Bártfa – ebéd, Hervartov (Felvidék legrégebb freskókkal díszített fatemploma), Sabinov – Kisszeben (Csontváry Kosztka Tivadar szülővárosa), Jarovnice – Jernye (Szinyei Merse Pál szülő és lakóhelye), - Eperjes – Kassa útvonalon hazatérés.

A távolabbról érkező utitársaink számára szükség esetén szállást biztosítunk a Tanulmányi Központban. Részvételi díj teljes ellátással 90 Euró.

Jelentkezni a deregnői Református Lelkészi Hivatalban, vagy a következő tel. számokon lehet: 056 6282560 Mobil: 0908 035094, vagy csoma@copusnet.net e-mail címen lehet 2010. április 15-ig.

Csoma L.

Bártfa főtere a városházával

Tivadar, Görgey Artúr...! Szepességből származó elődei voltak Márai Sándornak is. Sáros pedig ezer szállal kötődött a Rákóczi családhoz. Ismerje meg velünk ezeket a tájegységeket, szakavatott vezetéssel.

Meghívó

„Én, és az én házam népe az Urat szolgálom.”

Lelkészi Csenedsnapok–ra hív az Ungi Református Egyházmegeye és a Szlovákiai Magyar Református Lelkészegyesület minden érdeklődő lelképásztort 2010. április 27-28-án. Előadóink a Debreceni, Komáromi és Budapesti teológiák tanárai.

A rendezvény programja:

2010.04.27.

12:00 –ig érkezés és elszállásolás
12:30 ebéd
14:00 Nyitóistentisztelet
15:00 Karasszon István előadása: Én és az én házam népe az Urat szolgáljuk – öszövetségi papság
16:00 Kávészünet
16:30 Az előadás megbeszélése
18:00 Vacsora
19:00 Testvéri beszélgetés

2010.04.28.

8:00 Reggeli
9:00 Áhítat
9:30 Fekete Károly előadása: Szolgálat válsághelyzetben
10:30 Kávészünet
11:00 Az előadás megbeszélése
12:00 Záróáhítat
12:30 Ebéd

A távolabbról érkezők számára szállást és ellátást biztosítunk. Jelentkezni lehet a **056/6282560, 0908 035094** telefon számokon, vagy a **csoma@copusnet.net** e-mail címen.

Csoma László, lelkész

Pál életútja 7. – Saul találkozása Jézussal 2. (ApCsel 9: 1-9)

Kedves olvasóink! A múltkori alkalommal ott fejeztem be Pál, illetve akkor még Saul történetét, amikor Saul elindult Damaszkuszba, hogy az ottani keresztyéneket összegyűjtse, és Jeruzsálembe vigye, hogy ott büntessék meg őket. Elmondtam, hogy ő azt hitte, Istennek tetsző cselekedetet hajt végre, de ez nem így volt. Sokszor mi is azt hisszük, hogy amit teszünk az jó, de ezekről a jó cselekedetéről sokszor kiderül, hogy valójában nem is azok. De az Isten mindig megmutatja hogy mi a helyes. Megmutatja nekünk, ahogy annak idején megmutatta Saulnak is.

Elindult tehát Saul Damaszkusz felé, és amikor éppen a városhoz közeledett, valami hatalmas fényt látott amitől a földre is esett. Amikor leesett, hangot is hallott, mely így szólt hozzá: Saul, Saul, miért üldözöl engem? Saul visszakérdezett: Ki vagy Uram? Én

vagyok Jézus, akit te üldözöl. Ezzel Jézus elmondta, hogy menjen a városba, és ott megmondják, mit kell tennie.

Amikor a fény elmúlt, Saul a földön feküdt, és semmit sem látott, teljesen megvakult. A társai vitték be a városba, és ott három napig nem evett és nem ivott.

Jézus tehát megmutatta magát Saulnak, azért, hogy a helyes útra vezesse őt. Ugyanis Jézusnak semmi sem fontosabb, mint az, hogy az emberek elfogadják őt, hogy minden ember az Ő útján járjon. Ennek érdekében ma is megszólít embereket, ma is megmutatja magát nekünk. Lehet, hogy nem fogunk hatalmas fényességet látni, lehet, hogy nem fogunk mennyei szótatot hallani, de legalább olyan fényesen ragyog fel előttünk Krisztus személye a Biblián keresztül, mint Saul előtt a sivatagban.

Igen, Jézus ma is megszólít sok-sok

embert, közöttük téged is. Tőled is azt akarja, amit Saultól, hogy kövesd őt. Csak oda kell figyelni a megszólítására.

De vajon hogyan szólít meg Krisztus a Biblián keresztül? Hát semmiképpen sem úgy, hogy kinyitom a Bibliát, és azonnal azt találok benne, amit hallani szeretnék. A Szentírásból is csak akkor hallom meg Jézus szavát, ha napról napra imádságos szívvel olvasom. Csak akkor, ha meg akarom hallani, amit mond.

Van még egy nagyon fontos dolog, amit mindenképpen az eszünkbe kell vésni. Kiket szólít meg Krisztus? Minden embert. Minden embert megszólít, éppen azért, mert nem akar egy emberről se lemondani. De akkor miért van annyi hitetlen ember a világon? Azért, mert rajtuk emberek múlik az, hogy meghalljuk-e Jézus hívását. Ha valaki nem akarja meghallani Krisztus hívó szavát, az nem is fogja meghallani soha életében.

Nos, Jézus minden embert, téged is, keres. Azért hogy a jó útra állítson bennünket. De csak rajtad múlik, hogy meghallod-e és meghallgatod-e az Isten hozzád szóló szavát. **Kraus Viktor**

Imádság: Urunk, Jézus Krisztus! Kérünk téged, mutasd meg magad nekünk, vezess bennünket a helyes útra, hogy tudjunk hinni benned. Adj akaratot a szívünkbe, hogy meghalljuk szavadat. Ámen.

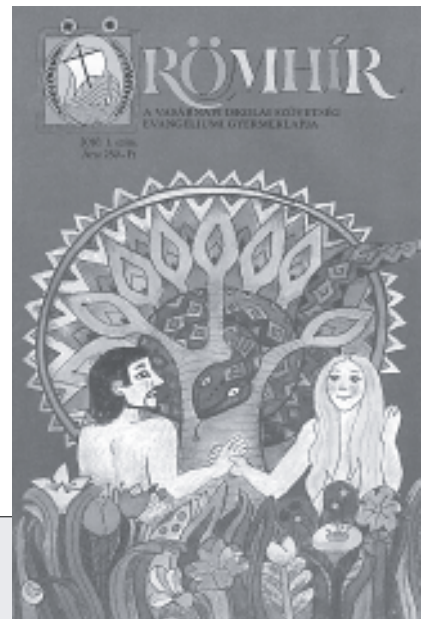
Aranymondás: „Íme én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.” Mt 28: 20

Válaszolatok a következő kérdésekre:

1. Elmondja-e a Biblia, hogy Saulnak hány útítársa volt a Damaszkuszba vezető úton?
2. Melyik állítás igaz?
 - a. Saul társai látták a fényt, de nem hallották a hangot.
 - b. Saul társai nem láttak fényt, de hallották a hangot.
3. Igaz az, hogy Saul a hatalmas hangtól, amit hallott, megsüketült?
4. Mi volt a célja Jézusnak azzal, hogy megszólította Sault?

ÖRÖMHÍR

Segítség lelkészeknek, hitoktatóknak és szülőknek gyermekük hitben való nevelésére. Megrendelhető Szerkesztőségünkben. Éves előfizetés 6 Euró.

REFORMÁTUS
Újság

Gyülekezeti tájékoztató, **kiadja és terjeszti** a Deregyői Református Keresztyén Gyülekezet.
Szerkesztőség: Fülöp Sándor (főszerkesztő) • Kraus Viktor (szerkesztő) • Csoma Annamária (szerkesztő) • Györky Szilvia (felelős szerkesztő) • Hudák Katalin (gépi tördelés) • Nyomja: MS-PRINT
Cím: 076 74 Drahnov-Deregyói 216, **Tel.:** 056/6282560, **Fax:** 056/6395396, **E-mail:** csoma@copusnet.net
Megrendelhető a Református Lelkeszi Hivatalokban vagy az újság címén Reg. szám 11/94.